

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2015/1588

z dnia 13 lipca 2015 r.

w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa (tekst jednolity)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 109,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 ⁽²⁾ zostało znacząco zmienione ⁽³⁾. W celu zapewnienia jasności i zrozumiałości należy to rozporządzenie ujednoczyć.
- (2) Zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) ocena zgodności pomocy z rynkiem wewnętrznym spoczywa zasadniczo na Komisji.
- (3) Właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego wymaga konsekwentnego i skutecznego stosowania zasad konkurencji dotyczących pomocy państwa.
- (4) W dziedzinach, w których Komisja posiada wystarczające doświadczenie w definiowaniu ogólnych kryteriów zgodności, powinna ona mieć możliwość stwierdzenia, że niektóre określone kategorie pomocy są zgodne z rynkiem wewnętrznym na podstawie jednego lub większej liczby postanowień art. 107 ust. 2 i 3 TFUE i podlegają wyłączeniu z procedury określonej w jego art. 108 ust. 3.
- (5) Rozporządzenia dotyczące wyłączeń grupowych zapewniają przejrzystość i pewność prawa. Mogą być one bezpośrednio stosowane przez sądy krajowe, bez uszczerbku dla postanowień art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 267 TFUE.
- (6) Pomoc państwa jest pojęciem obiektywnym zdefiniowanym w art. 107 ust. 1 TFUE. Uprawnienie Komisji do przyjęcia wyłączeń grupowych, przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, ma zastosowanie wyłącznie do środków, które spełniają wszystkie kryteria przewidziane w art. 107 ust. 1 TFUE i dlatego stanowią pomoc państwa. Ujęcie pewnych kategorii pomocy w niniejszym rozporządzeniu lub w rozporządzeniu wyłączającym nie przesądza o zakwalifikowaniu danego środka jako pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.
- (7) Komisja powinna mieć możliwość stwierdzenia, że w określonych warunkach pomoc na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw, pomoc na rzecz badań, rozwoju oraz innowacyjności, pomoc na rzecz ochrony środowiska, pomoc na rzecz zatrudnienia i szkolenia oraz pomoc zgodna z mapą zatwierdzoną przez Komisję dla każdego państwa członkowskiego w zakresie udzielenia pomocy regionalnej są zgodne z rynkiem wewnętrznym i nie podlegają wymogowi zgłoszenia.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 29 kwietnia 2015 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. dotyczące stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa (Dz.U. L 142 z 14.5.1998, s. 1).

⁽³⁾ Zob. załącznik I.

- (8) W kontekście „Unii innowacji”, jednej z inicjatyw przewodnich strategii „Europa 2020”, działalność innowacyjna stała się jednym z priorytetów polityki unijnej. Poza tym wiele środków pomocy na innowacje obejmuje stosunkowo niskie kwoty i nie powoduje poważnych zakłóceń konkurencji.
- (9) W sektorze kultury i zachowania dziedzictwa kulturowego pewne środki podjęte przez państwa członkowskie mogą nie stanowić pomocy, ponieważ nie spełniają wszystkich kryteriów przewidzianych w art. 107 ust. 1 TFUE, na przykład dlatego, że beneficjent nie prowadzi działalności gospodarczej, lub dlatego, że nie zachodzi oddziaływanie na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Jednak w zakresie, w jakim środki w dziedzinie kultury i zachowania dziedzictwa kulturowego stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, Komisja powinna mieć możliwość stwierdzenia, że, w określonych warunkach, pomoc jest zgodna z rynkiem wewnętrznym i nie podlega wymogowi zgłoszenia przewidzianemu w art. 108 ust. 3 TFUE. Małe projekty w obszarze kultury, sektora kreatywnego i zachowania dziedzictwa kulturowego, zazwyczaj nie prowadzą jednak do żadnych poważnych zakłóceń, a ich wpływ na wymianę handlową jest ograniczony, co potwierdzają niedawne przypadki.
- (10) Wyłączenia w sektorze kultury i zachowania dziedzictwa kulturowego mogą być określane na podstawie doświadczenia Komisji, jak przewidują wytyczne na przykład dla utworów kinematograficznych i audiowizualnych, lub opracowywane dla poszczególnych przypadków. Opracowując takie wyłączenia grupowe, Komisja powinna wziąć pod uwagę, że powinny one obejmować wyłącznie środki stanowiące pomoc państwa i że z zasady powinny one dotyczyć środków, które przyczyniają się do celów „Unowocześnienia unijnej polityki w dziedzinie pomocy państwa” i że tylko pomoc, w odniesieniu do której Komisja zgromadziła już znaczne doświadczenie podlega wyłączeniom grupowym. Należy ponadto wziąć pod uwagę: kompetencję w pierwszym rzędzie państw członkowskich w dziedzinie kultury, szczególną ochronę różnorodności kulturowej na mocy art. 167 ust. 1 TFUE oraz szczególny charakter kultury.
- (11) W odniesieniu do środków pomocy państwa na naprawę szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi, jak również środków pomocy państwa na naprawę szkód spowodowanych niektórymi niekorzystnymi warunkami pogodowymi w obszarze rybołówstwa, kwoty przyznawane w tych obszarach są zwykle ograniczone i można określić jasne warunki zgodności. Niniejsze rozporządzenie powinno przewidzieć możliwość wyłączenia przez Komisję takiej pomocy z wymogu zgłoszenia. Z doświadczenia Komisji wynika, że tego rodzaju pomoc nie prowadzi do żadnych poważnych zakłóceń, a na podstawie zdobytego doświadczenia można określić jasne warunki zgodności.
- (12) Zgodnie z art. 42 TFUE w pewnych warunkach zasady pomocy państwa nie mają zastosowania do niektórych środków pomocy na rzecz produktów rolnych wymienionych w załączniku I do TFUE. Art. 42 nie ma zastosowania do leśnictwa ani do produktów niewymienionych w tym załączniku. Komisja powinna mieć możliwość stosowania wyłączeń w odniesieniu do niektórych rodzajów pomocy dla leśnictwa, w tym pomocy objętej programami rozwoju obszarów wiejskich, a także w odniesieniu do pomocy na rzecz promowania i reklamy produktów z sektora spożywczego niewymienionych w załączniku I do TFUE, jeśli z doświadczenia Komisji wynika, że zakłócenia konkurencji są ograniczone, oraz można określić jasne warunki zgodności.
- (13) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1198/2006⁽¹⁾ do pomocy udzielanej przez państwa członkowskie na rzecz przedsiębiorstw sektora gospodarki rybnej zastosowanie mają art. 107, 108 i 109 TFUE, z wyjątkiem płatności dokonywanych przez państwa członkowskie na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1198/2006 oraz zgodnie z nim. Dodatkowa pomoc państwa na zachowanie morskich i słodkowodnych zasobów biologicznych zwykle ma ograniczony wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi, przyczynia się do osiągnięcia celów Unii w obszarze polityki morskiej i rybołówstwa i nie powoduje poważnych zakłóceń konkurencji. Przyznawane kwoty są zwykle ograniczone i można określić jasne warunki zgodności.
- (14) W sektorze sportu, w szczególności sportu amatorskiego, pewne środki podjęte przez państwa członkowskie mogą nie stanowić pomocy, ponieważ nie spełniają wszystkich kryteriów przewidzianych w art. 107 ust. 1 TFUE, na przykład dlatego, że beneficjent nie prowadzi działalności gospodarczej, lub dlatego, że nie zachodzi oddziaływanie na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Jednak w zakresie, w jakim środki w dziedzinie sportu stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, Komisja powinna mieć możliwość stwierdzenia, że, w określonych warunkach, pomoc jest zgodna z rynkiem wewnętrznym i nie podlega wymogowi zgłoszenia. Środki pomocy państwa w dziedzinie sportu, w szczególności sportu amatorskiego lub na małą skalę, często mają ograniczony wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi i nie powodują poważnych zakłóceń konkurencji. Ponadto przyznawane kwoty są zazwyczaj niewielkie. Na podstawie zdobytego doświadczenia można określić jasne warunki zgodności, tak aby pomoc na rzecz sportu nie prowadziła do żadnych poważnych zakłóceń.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego (Dz.U. L 223 z 15.8.2006, s. 1).

- (15) Jeśli chodzi o pomoc dotyczącą transportu lotniczego i morskiego, z doświadczenia Komisji wynika, że pomoc o charakterze społecznym w zakresie transportu na rzecz mieszkańców regionów oddalonych, takich jak regiony najbardziej oddalone i wyspy, w tym wyspiarskie państwa członkowskie stanowiące jeden region oraz obszary słabo zaludnione, nie prowadzi do żadnych poważnych zakłóceń, pod warunkiem że jest udzielana bez względu na tożsamość przewoźnika. Można ponadto określić jasne warunki zgodności.
- (16) Jeśli chodzi o pomoc na infrastrukturę szerokopasmową, Komisja zdobyła w ostatnich latach duże doświadczenie w tym obszarze i opracowała stosowne wytyczne⁽¹⁾. Z doświadczeń Komisji wynika, że pomoc na niektóre rodzaje infrastruktury szerokopasmowej nie prowadzi do żadnych poważnych zakłóceń i mogłaby kwalifikować się do wyłączenia grupowego, pod warunkiem że spełnione są pewne warunki zgodności i infrastruktura ta jest realizowana na „białych obszarach na mapie”, tzn. w obszarach, na których nie ma infrastruktury tej samej kategorii (ani sieci szerokopasmowych, ani sieci bardzo szybkiego dostępu nowej generacji (NGA)) i na których wprowadzenie takiej infrastruktury w najbliższej przyszłości jest mało prawdopodobne – jak przewidują kryteria opracowane w wytycznych. Jest to prawdziwe zarówno w odniesieniu do pomocy obejmującej podstawową infrastrukturę szerokopasmową, jak i do pomocy dla małych indywidualnych środków obejmujących sieci bardzo szybkiego dostępu nowej generacji, oraz do pomocy na rzecz robót budowlanych związanych z infrastrukturą szerokopasmową oraz na rzecz pasywnej infrastruktury szerokopasmowej.
- (17) W odniesieniu do infrastruktury pewne środki podjęte przez państwa członkowskie mogą nie stanowić pomocy, ponieważ nie spełniają wszystkich kryteriów przewidzianych w art. 107 ust. 1 TFUE, na przykład dlatego, że beneficjent nie prowadzi działalności gospodarczej lub dlatego, że nie zachodzi oddziaływanie na wymianę handlową między państwami członkowskimi, lub dlatego, że dany środek jest rekompensatą za usługę świadczoną w ogólnym interesie gospodarczym, która spełnia wszystkie kryteria orzecznictwa w sprawie *Altmark*⁽²⁾. Jednak w zakresie, w jakim finansowanie infrastruktury stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, Komisja powinna mieć możliwość stwierdzenia, że, w określonych warunkach, pomoc jest zgodna z rynkiem wewnętrznym i nie podlega wymogowi zgłoszenia. W odniesieniu do infrastruktury niewielkie kwoty pomocy na przedsięwzięcia infrastrukturalne mogą być skutecznym sposobem popierania celów Unii w zakresie, w jakim pomoc ta minimalizuje koszty, a potencjalne zakłócenia konkurencji mają ograniczony zakres. Komisja powinna zatem być w stanie wyłączyć pomoc państwa na przedsięwzięcia infrastrukturalne, które wspierają cele wymienione w niniejszym rozporządzeniu oraz inne cele służące wspólnemu interesowi, w szczególności cele strategii „Europa 2020”⁽³⁾. Mogłoby to obejmować wsparcie dla projektów dotyczących sieci lub obiektów wielosektorowych, w których konieczne są jedynie relatywnie niewielkie kwoty pomocy. Wyłączenia grupowe można jednak przyznawać wyłącznie dla przedsięwzięć infrastrukturalnych, w odniesieniu do których Komisja ma odpowiednie doświadczenie, aby zdefiniować jednoznaczne i rygorystyczne kryteria zgodności, zapewniające ograniczenie ryzyka potencjalnego zakłócenia konkurencji oraz dalsze obejmowanie dużych kwot pomocy obowiązkiem zgłoszenia zgodnie z art. 108 ust. 3 TFUE.
- (18) Jest właściwym, aby Komisja, przyjmując rozporządzenia wyłączające kategorie pomocy z obowiązku zgłoszenia przewidzianego w art. 108 ust. 3 TFUE, określiła cel pomocy, kategorie beneficjentów i progi ograniczające pomoc podlegającą wyłączeniu, zasady regulujące kumulację pomocy i warunki monitorowania, w celu zapewnienia zgodności z rynkiem wewnętrznym pomocy objętej niniejszym rozporządzeniem.
- (19) Progi dla każdej kategorii pomocy, w odniesieniu do której Komisja przyjmuje rozporządzenie o wyłączeniu grupowym, mogą być wyrażone jako wielkość pomocy w odniesieniu do zbioru kosztów kwalifikowalnych lub jako maksymalne kwoty pomocy. Komisja powinna mieć możliwość stosowania wyłączeń grupowych w odniesieniu do niektórych rodzajów środków obejmujących pomoc państwa, które – z powodu ich specyficznego sposobu zaprojektowania – nie mogą zostać precyzyjnie wyrażone ani jako wielkość pomocy, ani jako maksymalne kwoty pomocy, jak na przykład instrumenty inżynierii finansowej lub niektóre rodzaje środków mające na celu promowanie inwestycji finansowanych kapitałem wysokiego ryzyka. Takie złożone środki mogą obejmować pomoc na różnych poziomach: beneficjenci bezpośredni, beneficjenci pośredniczący i beneficjenci pośredni. Ze względu na rosnące znaczenie takich środków i ich udział w osiągnięciu celów Unii, należy umożliwić wyłączenie tych środków. Dlatego w przypadku takich środków powinno być możliwe zdefiniowanie progów konkretnego przyznania pomocy w kategoriach maksymalnego poziomu wsparcia zapewnianego przez państwo zawartego w tym środku lub związanego z nim. Maksymalny poziom wsparcia ze strony państwa może obejmować pewien element wsparcia, które może nie być pomocą państwa, pod warunkiem że środek ten obejmuje co najmniej pewne elementy, które zawierają pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE i które nie są marginalne.

(1) Komunikat Komisji – Wytyczne UE w sprawie stosowania reguł pomocy państwa w odniesieniu do szybkiej budowy/rozbudowy sieci szerokopasmowych (Dz.U. C 25 z 26.1.2013, s. 1).

(2) Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie *C-280/00 Altmark Trans GmbH i Regierungspräsidium Magdeburg przeciwko Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH* (Rec. 2003, s. I-7747).

(3) Zob. zalecenie Rady 2010/410/UE z dnia 13 lipca 2010 r. w sprawie ogólnych wytycznych polityk gospodarczych państw członkowskich i Unii (Dz.U. L 191 z 23.7.2010, s. 28) oraz decyzja Rady 2010/707/UE z dnia 21 października 2010 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich (Dz.U. L 308 z 24.11.2010, s. 46).

- (20) Może być użytecznym ustalenie progów lub innych właściwych warunków wymagających zgłoszenia o przyznaniu pomocy, aby pozwolić Komisji na indywidualne zbadanie wpływu niektórych kategorii pomocy na konkurencję i handel między państwami członkowskimi i ich zgodności z rynkiem wewnętrznym.
- (21) Jest właściwym, aby umożliwić Komisji, przy przyjmowaniu przez nią rozporządzeń wyłączających niektóre kategorie pomocy z obowiązku zgłoszenia określonego w art. 108 ust. 3 TFUE, dołączenie dalszych szczegółowych warunków w celu zapewnienia zgodności z rynkiem wewnętrznym pomocy objętej niniejszym rozporządzeniem.
- (22) Komisja, uwzględniając rozwój i funkcjonowanie rynku wewnętrznego, powinna mieć możliwość stwierdzenia w drodze rozporządzenia, że określony rodzaj pomocy nie spełnia wszystkich kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 TFUE i w związku z tym jest wyłączony z procedury zgłoszenia określonej w art. 108 ust. 3 TFUE, pod warunkiem że pomoc przyznana temu samemu przedsiębiorstwu w ciągu danego okresu nie przekracza pewnej ustalonej kwoty.
- (23) Zgodnie z art. 108 ust. 1 TFUE Komisja jest zobowiązana, we współpracy z państwami członkowskimi, do prowadzenia stałego przeglądu wszystkich systemów istniejącej pomocy. W tym celu oraz aby zapewnić możliwie największy stopień przejrzystości i dostatecznej kontroli, wskazane jest zapewnienie przez Komisję ustanowienia wiarygodnego systemu rejestracji i gromadzenia informacji o zastosowaniu przyjmowanych przez nią rozporządzeń, udostępnionego wszystkim państwom członkowskim, jak również otrzymywanie przez Komisję, w celu realizacji powyższego zobowiązania, wszelkich potrzebnych informacji od państw członkowskich odnośnie do realizacji pomocy wyłączonej z procedury zgłoszenia, które mogą być zbadane i ocenione wspólnie z państwami członkowskimi w ramach Komitetu Doradczego ds. Pomocy Państwa. W tym celu jest również wskazane, aby Komisja dla zapewnienia efektywności takiego przeglądu mogła wymagać dostarczenia takich informacji w zależności od potrzeb.
- (24) Państwa członkowskie powinny przekazywać podsumowania informacji dotyczących wdrożonej przez nie pomocy objętej rozporządzeniem wyłączającym. Publikacja tych podsumowań jest konieczna do zapewnienia przejrzystości środków przyjętych przez państwa członkowskie. W obliczu rozwoju środków komunikacji elektronicznej publikacja tych podsumowań na stronie internetowej Komisji jest sposobem szybkim i skutecznym, zapewniającym przejrzystość z korzyścią dla zainteresowanych stron. Podsumowania te powinny być zatem publikowane na stronie internetowej Komisji.
- (25) Kontrola przyznawania pomocy pociąga za sobą szeroki zakres różnorodnych problemów natury faktycznej, prawnej i ekonomicznej, o złożonym charakterze i występujących w stale zmieniającym się środowisku. Komisja powinna regularnie przeprowadzać przegląd tych kategorii pomocy, które powinny być wyłączone z obowiązku zgłoszenia. Komisja powinna mieć możliwość uchylecia lub zmiany rozporządzeń przyjętych na mocy niniejszego rozporządzenia w przypadku zmiany okoliczności odnośnie do któregośkolwiek ważnego elementu stanowiącego podstawę ich przyjęcia lub gdy wymaga tego stopniowy rozwój lub funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
- (26) Komisja, w stałym i ścisłym związku z państwami członkowskimi, powinna móc zdefiniować dokładnie zakres stosowania tych rozporządzeń i dołączonych do nich warunków. W celu zapewnienia współpracy między Komisją a właściwymi organami państw członkowskich, należy przeprowadzić konsultacje z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa przed przyjęciem przez Komisję rozporządzeń na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (27) Projekty rozporządzeń i inne dokumenty analizowane przez Komitet Doradczy ds. Pomocy Państwa zgodnie z niniejszym rozporządzeniem powinny być publikowane na stronie internetowej Komisji, aby zapewnić przejrzystość.
- (28) Przed opublikowaniem projektu rozporządzenia należy zasięgnąć opinii Komitetu Doradczego ds. Pomocy Państwa. Jednakże aby zapewnić przejrzystość, w tym samym czasie, kiedy Komisja po raz pierwszy przeprowadza konsultacje z Komitetem Doradczym, projekt rozporządzenia powinien zostać opublikowany na stronie internetowej Komisji,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wyłączenia grupowe

1. Komisja może w drodze rozporządzenia przyjętego zgodnie z procedurą określoną w art. 8 niniejszego rozporządzenia i zgodnie z art. 107 TFUE uznać, że następujące kategorie pomocy są zgodne z rynkiem wewnętrznym i nie podlegają wymogom zgłoszenia określonym w art. 108 ust. 3 TFUE:

a) pomoc:

- (i) dla małych i średnich przedsiębiorstw;

- (ii) na badania, rozwój i innowacje;
  - (iii) na ochronę środowiska;
  - (iv) na zatrudnienie i szkolenie;
  - (v) na kulturę i zachowanie dziedzictwa kulturowego;
  - (vi) na naprawę szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi;
  - (vii) na naprawę szkód spowodowanych niektórymi niekorzystnymi warunkami pogodowymi w obszarze rybołówstwa;
  - (viii) dla leśnictwa;
  - (ix) na promowanie produktów z sektora spożywczego niewymienionych w załączniku I do TFUE;
  - (x) na zachowanie morskich i słodkowodnych zasobów biologicznych;
  - (xi) na sport;
  - (xii) w zakresie transportu na rzecz mieszkańców regionów oddalonych, jeśli pomoc ta ma charakter społeczny i jest udzielana bez względu na tożsamość przewoźnika;
  - (xiii) na podstawową infrastrukturę szerokopasmową lub małe środki pomocy indywidualnej na infrastrukturę, w tym sieci dostępu nowej generacji, roboty budowlane związane z infrastrukturą szerokopasmową oraz na pasywną infrastrukturę szerokopasmową – na obszarach, na których nie ma takiej infrastruktury albo jej wprowadzenie w najbliższej przyszłości jest mało prawdopodobne;
  - (xiv) na infrastrukturę wspierającą cele wymienione w ppkt (i) do (xiii), a także w lit. b) niniejszego ustępu oraz wspierającą inne cele służące wspólnemu interesowi, w szczególności cele strategii „Europa 2020”;
- b) pomoc zgodna z mapą zatwierdzoną przez Komisję dla każdego państwa członkowskiego w zakresie udzielenia pomocy regionalnej.
2. Rozporządzenia, o których mowa w ust. 1, określają dla każdej kategorii pomocy:
- a) cel tej pomocy;
  - b) kategorie beneficjentów;
  - c) progi wyrażone jako wielkość pomocy w odniesieniu do zbioru kosztów kwalifikowalnych lub też wyrażone jako maksymalne kwoty pomocy lub – w przypadku pewnych rodzajów pomocy, w których trudne może być precyzyjne określenie wielkości pomocy lub kwoty pomocy, w szczególności w przypadku instrumentów inżynierii finansowej lub inwestycji finansowanych kapitałem wysokiego ryzyka lub instrumentów podobnego rodzaju – jako maksymalny poziom wsparcia zapewnianego przez państwo zawartego w tym środku lub związanego z nim, bez uszczerbku dla kwalifikowania danych środków w świetle art. 107 ust. 1 TFUE;
  - d) warunki regulujące kumulację pomocy;
  - e) warunki monitorowania wyszczególnione w art. 3.
3. Ponadto rozporządzenia, o których mowa w ust. 1, mogą, w szczególności:
- a) ustalać progi lub inne warunki dla zgłoszenia o przyznaniu pomocy indywidualnej;
  - b) wyłączyć niektóre sektory z zakresu tych rozporządzeń;
  - c) załączyć dalsze warunki dla zgodności pomocy wyłączonej w ramach takich rozporządzeń.

Artykuł 2

De minimis

1. Komisja może, w drodze rozporządzenia przyjętego zgodnie z procedurą określoną w art. 8 niniejszego rozporządzenia, postanowić, że uwzględniając rozwój i funkcjonowanie rynku wewnętrznego, niektóre kategorie pomocy nie spełniają wszystkich kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 TFUE i w związku z tym zostają wyłączone z procedury zgłoszenia przewidzianej w art. 108 ust. 3 TFUE, pod warunkiem że pomoc przyznana temu samemu przedsiębiorstwu w ciągu danego okresu nie przekroczy pewnej stałej wielkości.
2. Na wniosek Komisji państwa członkowskie przekazują jej wszelkie dodatkowe informacje dotyczące pomocy wyłączonej na podstawie ust. 1.

Artykuł 3

Przejrzystość i monitorowanie

1. Przyjmując rozporządzenia na podstawie art. 1, Komisja nakłada na państwa członkowskie szczegółowe zasady dla zapewnienia przejrzystości i monitorowania pomocy wyłączonej z obowiązku zgłoszenia zgodnie z tymi rozporządzeniami. Takie przepisy obejmują w szczególności wymogi określone w ust. 2, 3 i 4.
2. Przy wdrażaniu systemów pomocy lub środków pomocy indywidualnej udzielanych poza jakimkolwiek systemem pomocy, które zostały wyłączone zgodnie z rozporządzeniami, o których mowa w art. 1 ust. 1, państwa członkowskie przekazują Komisji, w celu opublikowania na stronie internetowej Komisji, podsumowania informacji dotyczących takich systemów pomocy lub takich środków pomocy indywidualnej, które nie są objęte wyłączonymi systemami pomocy.
3. Państwa członkowskie rejestrują i przetwarzają wszelkie informacje dotyczące stosowania wyłączeń grupowych. Jeśli w posiadaniu Komisji znajdują się informacje mogące podać w wątpliwość prawidłowe zastosowanie rozporządzenia wyłączającego, państwa członkowskie przekazują Komisji wszelkie informacje, jakie uzna ona za niezbędne do oceny zgodności pomocy z tym rozporządzeniem.
4. Co najmniej raz w roku państwa członkowskie przekazują Komisji sprawozdanie z zastosowania wyłączeń grupowych, zgodnie z określonymi wymogami Komisji, najlepiej w formie elektronicznej. Komisja umożliwia udostępnienie tych sprawozdań wszystkim państwom członkowskim. Komitet, o którym mowa w art. 7, przeprowadza raz w roku badanie i ocenę tych sprawozdań.

Artykuł 4

Okres ważności i zmiana rozporządzeń

1. Rozporządzenia przyjęte na podstawie art. 1 i 2 obowiązują przez ściśle określony okres czasu. Pomoc wyłączona przez rozporządzenie przyjęte na podstawie art. 1 i 2 jest wyłączona w okresie ważności tego rozporządzenia i w okresie dostosowania przewidzianym w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.
2. Rozporządzenia przyjęte na podstawie art. 1 i 2 mogą być uchylone lub zmienione w przypadku zmiany okoliczności dotyczących jakiegokolwiek ważnego elementu stanowiącego podstawę ich przyjęcia lub też gdy wymaga tego stopniowy rozwój lub funkcjonowanie rynku wewnętrznego. W takim przypadku nowe rozporządzenie wprowadzi okres sześciu miesięcy dla dostosowania pomocy objętej poprzednim rozporządzeniem.
3. Rozporządzenia przyjęte na podstawie art. 1 i 2 przewidują okres, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, o ile ich stosowanie nie zostanie przedłużone po ich wygaśnięciu.

Artykuł 5

Sprawozdanie oceniające

Co pięć lat Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające stosowanie niniejszego rozporządzenia. Projekt sprawozdania zostaje przedstawiony do rozpatrzenia komitetowi, o którym mowa w art. 7.

Artykuł 6

Wysłuchanie zainteresowanych stron

W przypadku gdy Komisja zamierza przyjąć rozporządzenie, publikuje jego projekt w celu umożliwienia wszystkim zainteresowanym osobom i organizacjom przedstawienia swoich uwag w rozsądnym, ustalonym przez Komisję terminie, który w żadnych okolicznościach nie może być krótszy niż jeden miesiąc.

Artykuł 7

Komitet Doradczy ds. Pomocy Państwa

Tworzy się Komitet Doradczy ds. Pomocy Państwa (zwany dalej „komitetem”). Komitet składa się z przedstawicieli państw członkowskich pod przewodnictwem przedstawiciela Komisji.

Artykuł 8

Konsultacje komitetu

1. Komisja zasięga opinii komitetu:
  - a) jednocześnie z publikacją każdego projektu rozporządzenia zgodnie z art. 6;
  - b) przed przyjęciem jakiegokolwiek rozporządzenia.
2. Konsultacje komitetu odbywają się na posiedzeniach zwołanych przez Komisję. Projekty i dokumenty, które mają zostać zbadane, są załączane do zgłoszenia i mogą być publikowane na stronie internetowej Komisji. Posiedzenie odbywa się nie wcześniej niż w terminie dwóch miesięcy od wysłania zgłoszenia.

Okres ten może być skrócony w przypadku konsultacji, o których mowa w ust. 1 lit. b), w pilnej sprawie lub gdy chodzi o zwykłe przedłużenie rozporządzenia.
3. Przedstawiciel Komisji przedkłada komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet przedstawia swoją opinię na temat tego projektu w terminie ustalonym przez przewodniczącego stosownie do pilności sprawy, a w razie potrzeby w drodze głosowania.
4. Opinię zapisuje się w protokole. Ponadto każde państwo członkowskie ma prawo zwrócenia się o wpisanie do protokołu swojego stanowiska. Komitet może zalecić publikację opinii w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
5. Komisja bierze pod uwagę opinię komitetu w jak najszerszym zakresie i informuje komitet o zakresie, w jakim jego opinia została uwzględniona.

Artykuł 9

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 994/98 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł 10

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lipca 2015 r.

W imieniu Rady
F. ETGEN
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

UCHYLONE ROZPORZĄDZENIE I JEGO ZMIANA

Rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98

(Dz.U. L 142 z 14.5.1998, s. 1)

Rozporządzenie Rady (UE) nr 733/2013

(Dz.U. L 204 z 31.7.2013, s. 11)

ZAŁĄCZNIK II

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE) nr 994/98	Niniejsze rozporządzenie
art. 1–8	art. 1–8
—	art. 9
art. 9	art. 10
—	załącznik I
—	załącznik II